

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.I.105/2021/10. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2022. évi április hó 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2021. október 22. napján kelt B.96/2021/26. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A szabadságvesztést 2 (kettő) évre enyhíti, a közügyektől eltiltást mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti, a próbaidőre elrendeli Terhelt1 vádlott pártfogó felügyeletét.

A bűnügyi felügyelet beszámításánál egynapi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék a 2021. október 22. napján kelt B.96/2021/26. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetében (Btk. 316. §). Ezért őt 2 év 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés tartamába az előzetes fogvatartásban, majd bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámította. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 77.503,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának a felemelése érdekében, valamint annak megállapításáért, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap, míg a vádlott felmentés, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.282/2021/3-I. számú átiratában az ügyész fellebbezését fenntartotta, míg a vádlott és védője által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a bejelentett fellebbezésekre tekintettel a felülbírálat a Be. 590. § (1)-(2) bekezdése alapján teljeskörű. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott ténybeli beismerő - de büntetőjogi felelősségét tagadó - vallomását és az azt alátámasztó bizonyítékokat, így a hangfelvételt, a tanúk vallomásait, az előzményekről készült rendőri feljegyzések tartalmát a tényállás alapjául elfogadta, és azok értékelésével megalapozott tényállást rögzített, amit azonban a vádlott egészségi állapotára vonatkozó adatokkal szükségesnek tartott kiegészíteni. Álláspontja szerint az irányadó tényállásból okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés, és a bűncselekmény minősítése is helytálló; a törvényszék a jogi indokolás körében szakszerűen fejtette ki, hogy miért állapítható meg a bűncselekmény valamennyi tényállási eleme.

[4] Az első fokon kiszabott büntetés azonban értékelése szerint enyhe, indokolatlanul elmarad az irányadó középértéktől. A vádlottal szemben többször indult már büntetőeljárás a szomszédja, sértettl sérelmére elkövetett bűncselekmények miatt. A szomszédjával évtizedekkel ezelőtt kezdődő haragos viszony egyre súlyosabb cselekmények elkövetéséhez vezetett, ezen konfliktushelyzet talaján követte el a jelen ügy tárgyát képező bűncselekményt is. A vádlottal szembeni korábbi büntető és egyéb hatósági eljárások nem voltak alkalmasak arra, hogy a szomszédja sérelmére megvalósított jogsértő cselekmények elkövetésétől visszatartsák. Mindezekre, a bűncselekmény nem elhanyagolható tárgyi súlyára is figyelemmel, szigorúbb büntetés lehet csak alkalmas a büntetés kettős céljának, azaz az egyéni és az általános megelőzésnek az elérésére. A vádlott személyéhez kapcsolódó enyhítő körülmények, az elmeállapota, kora, betegségei értékelést nyernek a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadság lehetőségével, súlyosítás esetén az enyhébb végrehajtási fokozattal, a generális prevenció viszont hosszabb tartamú szabadságvesztést indokol.

[5] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. tv. 211. § (2) bekezdésére, valamint a Be. 598. § (2) bekezdésére is, tanácsulésen eljárva, a fellebbezéssel támadott ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján, változtassa meg, a vádlott szabadságvesztés büntetésének és a közügyektől eltiltás mellékbüntetésének a tartamát emelje fel, azzal, hogy a végrehajtási fokozat a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával börtön, míg a bűnügyi felügyeletet 2021. október 22. napjáig rendelje el beszámítani, és rendelkezzen arról, hogy a beszámításnál egynapi szabadságvesztésnek öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[6] A védő fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint nem valósult meg minden tényállási elem, így a vádlott felmentésének van helye. Érvelése szerint a vád tárgyává tett cselekmény kapcsán a tényállási elemeket tágabb értelemben kell vizsgálni, hiszen maga a bűncselekmény törvényi tényállása is visszautalást tartalmaz. A terrorcselekmény fogalmát, értelmezése a Btk. 314. § (1) bekezdése alatt található, azonban a törvényszék által adott ezzel kapcsolatos indokolás nem elegendő. Kifejtette, hogy az inkriminált hangfelvételen elhangzottak nem a vádlott magatartásának célzatai voltak, hanem egyszerűen a magatartása mibenlétének, ha úgy tetszik, a kétségbeesésének a hangulati megjelölései, amellyel kapcsolatban hivatkozott a Kúria Bfv.1069/2015/10. számú határozatára is. Eszerint célzat nélkül nem valósul meg a bűncselekmény, márpedig a beszerzett előzményi iratokból, a vádlott és a feleségének vallomásából, valamint a konkrét hangfelvételből is kirajzolódik a hosszú időre visszanyúló rossz szomszédi viszony, melyet

Terhelt1 sérelemként élt meg, és úgy érezte, hogy nem kap segítséget. Így, tekintettel arra is, hogy a hangfelvételen is először a segítségkérés hangzik el, álláspontja szerint a vádlott hívása, figyelembe véve az előzményeket, megalapozhatják a célzat hiányára való hivatkozást, ekként a bűncselekmény hiányos felmentést.

[7] Másodlagosan, a büntetés enyhítése körében kiemelte, hogy a cselekmény atipikus volta ki kell, hogy fejeződjön az alkalmazott joghátrányban. A cselekményhez rendelt büntetési tételkeret két évtől nyolc évig terjed, amely széles mozgásteret hagy a bíróságnak arra, hogy a büntetésben kellően visszatükröződjön a cselekmény jellege és az elkövető személye. Jelen esetben túlsúlyban vannak az enyhítő körülmények, így alaptalan az ügyészség súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezése, ellenkezőképp, nagyobb nyomattal kell figyelembe venni a vádlott egészségi állapotát, és ezzel összefüggésben azt, hogy felesége az egészségi állapota miatt a férje támogatására szorul. Így a törvényszék ítéletének helybenhagyásával vagy súlyosításával nemcsak Terhelt1 sorsa pecsételődne meg, hanem támasz nélkül maradna egy súlyosan beteg, saját ellátására képtelen személy, tanú3 is. Emellett hivatkozott a speciális prevenció követelményére is. Kifejtette, hogy az igazságügyi szakértő véleménye szerint a vádlott kritikai készsége sérült, betegségbelátással pszichiátriai szempontból nem rendelkezik, azonban megfelelő pszichés vezetéssel és gyógyszeres kezeléssel a toleranciaszintje javítható, emelhető, és sokkal kedvezőbb állapotot lehet elérni az állapotában, amellyel megelőzhető az újabb bűncselekmény elkövetése. Ezzel kapcsolatban csatolta a vádlott elsőfokú ítélethirdetés óta eltelt időben folytatott részben pszichiátriai, részben pszichológiai kezeléseiről készült igazolásokat, továbbá előadta azt is, hogy az azóta eltelt időben sem büntető, sem szabálysértési eljárás nem indult, rendőrségi, hatósági bejelentést sem tett a vádlott. Ekként a büntetőeljárás fenyegetettség és a kezelések elérték céljukat, megelőzhető egy újabb bűncselekmény elkövetése, a végső cél pedig ez, minél tovább fenntartani ezt a békés állapotot, ha már az elköltözés a felesége nyilvánvaló helyzete miatt nem lehetséges. Minderre figyelemmel a végrehajtásában akár maximális időtartamú próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés sokkal inkább szolgálja a büntetési célokat, mint akár az ún. feles kedvezményrel alkalmazott letöltendő szabadságvesztés.

[8] A Győri Ítéltábla a fellebbezések elbírálására a fellebbviteli főügyészség indítványára figyelemmel 2022. március 1. napjára tanácsulést tűzött, azonban a vádlott védője nyilvános ülés kitűzését kérte.

[9] Az ítéltábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta. Kifejtette, hogy a vádlott magatartásának megítélésénél a vádlott célját kell figyelembe venni. Álláspontja szerint jelen ügyben a vádlott a rendőrséget egy konkrétan megfogalmazott cselekvésre próbálta rávenni, rákényszeríteni, mert személy elleni bűncselekményt helyezett kilátásba, amennyiben nem a szándékának megfelelően fog a rendőrség eljárni. Így a célzat egyértelműen megállapítható, a vádlott egy támadó jellegű, komoly, konkrét fenyegetést fogalmazott meg a rendőrség irányába a céljának az eléréséhez, ekként a bűncselekmény valamennyi tényállási eleme megvalósult. A büntetés kiszabása körében rámutatott, hogy a vádlottal szemben már korábban is volt büntető és egyéb hatósági eljárás, azonban ezek nem voltak alkalmasak arra, hogy visszatartsák újabb jogsértő cselekmény elkövetésétől. Mindezekre tekintettel a bűncselekmény tárgyi súlyát is figyelembevéve az ügyészség álláspontja szerint szigorúbb büntetéssel lehet csak a büntetés célját elérni, így a büntetés átiratának megfelelő súlyosítására tett indítványt.

[10] A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében kifejtette, hogy a rögzített telefonbeszélgetésből megállapítható, hogy annak elsődleges oka az volt, hogy a vádlott valamiféle segítséget kapjon a hatóságoktól, így a fellebbezésében előadott érvek mentén vitatta, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez szükséges, a Btk. 314. §-ában írt célzat jelen ügyben megállapítható. Ennélfogva elsődlegesen a vádlott felmentésére tett indítványt, míg másodlagosan a fellebbezésének írásbeli indokolásában előadott körülményekre figyelemmel a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

[11] A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez, és a büntetés enyhítését kérte.

[12] A fellebbezésekre tekintettel az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen bírálta felül a törvényszék ítéletét a Be. 599. § szerinti nyilvános ülésen. A felülbírálat során vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[13] Az ítéltábla a felülbírálat során nem észlelt olyan eljárási hibát, hiányosságot, mulasztást, - és ilyenre a védelem sem hivatkozott, - amely a Be. 608. § (1) és 609. § (1) bekezdése értelmében az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna. A bizonyítási eljárás során a védelemhez fűződő jogok biztosítottak voltak, mind a vádlott, mind a védő kérdészi, észrevételezési, indítványtételi jogát gyakorolhatta, a tárgyalás folytatólágossáárá vonatkozó szabályok nem sérültek. Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően kihallgatta a vádlottat, tanú3, sértett1 és tanú2 tanúkat, meghallgatta az ügyben szakvéleményt adó igazságügyi elmeorvos szakértőket, a releváns okirati bizonyítékokat ismertetéssel tette a bizonyítás anyagává. Ekként az ügy jogi és ténybeli megítéléséhez szükséges bizonyítékokat teljes egészében feltárta.

[14] A tényállás megállapításához a bíróság rendelkezésére állt a vádlott által a rendőrségre tett bejelentés hanganyaga, a vádlott tényeket nem vitató vallomása, az előzményeket illetően a tanúk vallomása, a vádlott jelen ügyet érintő, illetve korábbi bejelentéseivel kapcsolatos rendőri jelentések, feljegyzések, valamint a vádlott vonatkozásában készült igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény. Mindezen bizonyítékok alapján pontosan rekonstruálni lehetett a vádlott rendőrségre tett bejelentésének előzményeit, annak időpontját, tartalmát, a bejelentést követő rendőri intézkedéseket. Ezeket alapul véve a törvényszék minden részletében pontosan, iratszerűen rögzítette a tényállást, melyet alapjaiban a védelem sem támadott, annál is inkább, mert - bár a büntetőjogi felelősségét tagadta - a vádlott is ténybeli beismerő vallomást tett.

[15] A törvényszék által megállapított tényállást - a fellebbviteli főügyészség indítványára is figyelemmel - az elfogadott bizonyítékok alapján a vádlott egészségi állapotára vonatkozóan csupán annyiban egészíti ki a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hogy a vádlott fiatal kora óta mozgásszervi problémákkal él, 30 éve cukorbeteg, amelynek következményeként neuropátiás betegsége is van, 48 éves korában infarktusa volt, ami miatt rokkantnyugdíjas lett, továbbá 2017 augusztusában is volt infarktusa. Ezzel a kiegészítéssel a törvényszék ítéletének tényállása teljes mértékig

megalapozottá vált, így a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának.

[16] Az irányadó tényállás alapján okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés, és a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.

[17] A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntettének védett jogi tárgya kettős, egyrészt az államok, az állami szervek, a nemzetközi szervezetek kényszermentes működéséhez, a közbiztonsághoz, másrészt az élethez, a testi épséghez, a személyek szabadságához és az anyagi javak sérthetlenségéhez fűződő társadalmi érdek. Ekként e bűncselekmény esetén a Btk. 314. § (1) bekezdésben írt, lényegében eszköz jellegű elkövetési magatartások, a személy elleni erőszakos, közvesélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekmények, illetve az azokkal történő fenyegetéssel megvalósuló deliktumok védendő jogi tárgyaihoz további többletelem, a tényállásban meghatározott szervek, szervezetek kényszermentes működése, végső soron a közbiztonsághoz fűződő társadalmi érdek védelme társul. A törvényi tényállás alapján ugyanis az elkövető ezeket a bűncselekményeket meghatározott céllal, azért követi el, hogy a Btk. 314. § (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában meghatározott célzatot elérje.

[18] Itt hivatkozik az ítéltábla a 3/2019. számú büntető jogegységi határozatban kifejtettekre is, amely szerint az erőszak alkalmazását kilátásba helyező, az ölési szándékot hangoztató és másokat cselekvésre (megelőzésre, védekezésre) készítő gondolatközlés társadalomra veszélyes cselekmény, melyet a Btk. büntetni rendel. Az elkövetésre irányuló szándék komolyságát nem az elkövető szempontjából, hanem a kívülvilágban megjelenő magatartást érzékelő személyek oldaláról, az e személyekre gyakorolt hatás alapján kell megítélni. Ennek során nem csupán a kinyilvánított gondolatok jelentéstartalma, az esetleges feltételes jövőbeni elkövetésre utalás, vagy a mondanivaló „tudatos puhítása” okán kifejezésre juttatott közlés bír jelentőséggel; a közölt szöveget összességében, a szavakat, kifejezéseket egymásra épülő hatásuk elemzésével kell vizsgálni, és ennek eredményeként lehet a célzatra, mint tudattartalomra is következtetést vonni.

[19] Ezt a vizsgálatot, elemzést a törvényszék teljeskörűen elvégezte, és színvonalas jogi indokolással adott számot arról, hogy a vádlott magatartása miért tényállásszerű. A vádlott állami szervhez, a Győri Rendőrkapitánysághoz tett bejelentést abból a célból, hogy az intézkedjen a szomszédjával szemben, egyúttal személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetését helyezte kilátásba, amennyiben az általa kért intézkedés nem történik meg. A vádlott célja a fenyegető tartalmú bejelentéssel nyilvánvalóan az volt, hogy a rendőrség valamilyen eljárását kikényszerítse a haragosával szemben, ilyen tartalmú bejelentés esetén ugyanis a rendőrség nem tudja, nem tudhatja, hogy mennyire komoly vagy nem komoly a bejelentő szándéka, nem mérlegelhet, intézkednie kell, és intézkedett is a vádlott telefonhívása nyomán. Minderre figyelemmel valamennyi tényállási elem, így a bűncselekmény célzata is egyértelműen megállapítható, a bűnösség megállapítása, a bűncselekmény minősítése törvényes, a vádlott cselekménye terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntettének minősül.

[20] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen vette számba, azonban azokat nem mindenben a súlyuknak megfelelően értékelte.

[21] A büntetés kiszabásával összefüggésben a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. Emellett a Btk. 80. § (1) bekezdésére figyelemmel a büntetést a törvényben meghatározott keretek között, a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[22] A joghátrány megállapítása során ügyelni kell arra, hogy a szankció igazodjon a tett arányához, a cselekmény tárgyi súlyához, és a kiszabott büntetés a speciális és a generális prevenció céljának elérését is megfelelően szolgálja. Figyelemmel kell lenni a büntetéskiszabás egyéb szempontjaira, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a fokozatosság elvére és a tetтарыыos büntetéskiszabás követelményére is. Egy bűncselekmény absztrakt társadalomra veszélyességét a jogalkotó a büntetési tételkeretben határozza meg. A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, azaz a kiszabható büntetés széles körben mozog. Emiatt a joghátrány megállapításakor a cselekmény konkrét tárgyi súlyára is figyelemmel kell lenni, amellyel kapcsolatban rögzíteni szükséges, hogy a vádlott által megvalósított cselekmény nem a legsúlyosabb elkövetési forma.

[23] Az alanyi oldal vizsgálata során megállapítható az is, hogy bár a vádlott büntetett előéletű, és 2013. óta több eljárás is indult vele szemben, valamennyi terhére megállapított bűncselekményt – így a jelen eljárásban elbírált cselekményt is – a szomszédjával kialakult konfliktushelyzet talaján az ő sérelmére követte el. Figyelemmel kell lenni arra is, hogy egészségi állapota megromlott, továbbá személyiségzavarban szenved, amely enyhe fokban korlátozta abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, és hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Emellett a vádlott felesége is súlyos betegségben szenved, és a vádlott gondozására szorul.

[24] A törvényszék pontosan felsorolta a vádlott javára írható, kétségtelenül fennálló enyhítő körülményeket, illetve a védelem is bemutatta azokat a kedvező változásokat, amelyek a bűncselekmény elkövetését követően a vádlott életében bekövetkeztek: így a vádlott a pszichés állapota miatt pszichiáter és pszichológus segítségét kérte.

[25] Kétségtelen, hogy az alkalmazott szankciónak az általános prevenció céljainak elérése érdekében a társadalom irányában is megfelelő üzenetet kell hordoznia azzal, hogy milyen mérvű büntetés kerül kiszabásra, azonban figyelemmel kell lenni arra is, hogy a bíróság által alkalmazott büntetés ne jelentsen az elkövetőnek a büntetés céljain túlmutató hátrányt. Ekként az ítéltábla megítélése szerint a megromlott egészségi állapotú, beteg feleségéről is gondoskodó, mentális állapotán javítani igyekvő vádlott számára a büntetés céljaival nem összeegyeztethető, aránytalanul súlyos következményt jelent mind a vele szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés mértéke, mind annak tényleges végrehajtása; a törvényszék által kiszabott büntetés súlyosítása pedig fel sem merülhet. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlottal szemben alkalmazott szabadságvesztés mértékét az enyhítő körülményekre tekintettel a törvényi minimumban állapította meg, egyúttal annak végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás felfüggesztésének hosszú próbaideje olyan esélyt jelent a vádlott számára,

amellyel élve bizonyíthatja, hogy a továbbiakban törvénytisztelő, a közösségi normákat betartó életvitelt folytat. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a próbaidőre a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján elrendelt pártfogó felügyelet kellő kontrollt és megfelelő segítséget, támogatást is jelenthet a vádlott számára ahhoz, hogy az életében bekövetkezett pozitív változások megtartása mellett a jövőben tartózkodjon bűncselekmények elkövetésétől.

[26] Mindezek alapján az ítéltábla a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést enyhítette, annak végrehajtását felfüggesztette, azonban a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét. Miután a másodfokú bíróság a vádlottat nem végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetését, arra figyelemmel pedig, hogy a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az ítéltábla a büntetés enyhítése és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése során már kimerítően értékelte, az általános szabályok szerint a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből annak végrehajtása elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az ítéltábla a vádlott által bűnügyi felügyeletben idő beszámításával kapcsolatban a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel pótolta azt a rendelkezést, hogy a beszámításnál egynapi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak, ezért azokat a másodfokú bíróság a Be. 605. § (1) bekezdés szerint helybenhagyta azzal, hogy a beszámítani rendelt bűnügyi őrizet tartamát,

Győr, 2022. április 12.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.
előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Győri Törvényszék 2021. október 22. napján kelt B.96/2021/26. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. április 12.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke